

კობტა გოგო წყალზე მიდის

კობტა გოგო წყალზე მიდის
კობტა თიხის სურითა:
ბროწეული იშლება
მისი სიმწითურითა.

მკერდი ისე უღელავს
წყვილი ბუდეშურითა,
რომ ზღვაც, დამშვიდებული,
ღელვას იწყებს შურითა.

მიდის, ტყეს აშრიალებს
კობტა ტანის რხევითა:
მზე დაება მთაზედა
მისი ეშხის ფრქვევითა.

მიდის და მის წინაშე
ყვავილები ჩნდებიან:
სილამაზის დედოფალს
სილამაზით ხვდებიან.